NORAKSTS
Lieta Nr.A42608307;
A1303-09/09

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 28.decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Lolita Andersone,
piedaloties pieteicējas pārstāvim *E.A.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *I.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc Latvijas-Ukrainas-Krievijas kopuzņēmuma sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Oldi" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2007.gada 25.jūlija lēmuma Nr.19/28471 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID vai atbildētājs) Zemgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes priekšnieks 2007.gada 13.martā pieņēma lēmumu Nr.12.01-29/34m (turpmāk - 2007.gada 13.marta lēmums), ar kuru Latvijas-Ukrainas-Krievijas kopuzņēmumam sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Oldi" (turpmāk – pieteicēja vai SIA „Oldi") papildu nomaksai budžetā aprēķināts antidempinga maksājums Ls 10849,62 un soda nauda Ls 4740,87, pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) Ls 4197,87 un soda nauda Ls 3378,00. VID Zemgales reģionālās iestādes direktora vietas izpildītājs 2007.gada 24.maijā pieņēma lēmumu Nr.01-10.02/50 (turpmāk - 2007.gada 24.maija lēmums), ar kuru atstāts negrozīts 2007.gada 13.marta lēmums. Savukārt 2007.gada 25.jūlijā VID ģenerāldirektora vietas izpildītāja pieņēma lēmumu Nr.19/28471 (turpmāk – 2007.gada 25.jūlija lēmums), atstājot negrozītu 2007.gada 24.maija lēmumu.

2007.gada 25.jūlija lēmumā ir norādīts šāds pamatojums.

[1.1] Pārbaudes materiālos norādīts, ka SIA „Oldi", noformējot vienotos administratīvos dokumentus (turpmāk tekstā – VAD) IM4 Nr.0207/4-C108381, 0207/4-C108383 (22.04.2004.) un 0207/4-C108544 (23.04.2004.), izlaida preci brīvam apgrozījumam, deklarējot piegādes noteikumus DAF (Incoterms 2000), kuru nosacījumi paredz, ka pārdevējs sedz visus izdevumus par preču piegādi līdz norādītās valsts robežai. Muitas auditā konstatēts, ka valsts akciju sabiedrība „Latvijas dzelzceļš" ir izrakstījusi faktūrrēķinus Nr.2730 un Nr.2731 (22.04.2004.) (kopējā summa Ls 324,17), Nr.2778 un 2779 (23.04.2004.) (kopējā summa Ls 108,36), Nr.2802 un Nr.2814 (24.04.2004.) (kopējā summa Ls 5,88) un Nr.2965 (29.04.2004.) (kopējā summa Ls 20,68) par sniegtajiem transporta pakalpojumiem. Pārbaudē konstatēts, ka saskaņā ar Muitas likuma (spēkā līdz 30.04.2004.) 165.panta pirmo daļu un 168.panta pirmās daļas

5.punktu minētās summas nav iekļautas importēto preču muitas vērtībā, tādējādi paredzētie muitas maksājumi nav samaksāti pilnā apjomā.

[1.2] Muitas auditā konstatēts, ka SIA „Oldi", noformējot muitas deklarācijas VAD IM4 Nr.0207/5-C612171 (29.10.2005.), Nr.0207/5-C606064 (20.05.2005.), Nr.0207/4-C407823; Nr.0207/4-C407829 un Nr.0207/4-C407832 (29.11.2004.), Nr.0207/6 - C604177 (25.04.2006.), kā arī 2007.gada 13.marta lēmuma pielikumā Nr.5 norādītās muitas deklarācijas, deklarēja preces ar piegādes noteikumiem DAF (Incoterms 2000). SIA „Oldi" grāmatvedības reģistros konstatēti iegrāmatoti un apmaksāti valsts akciju sabiedrības (turpmāk – VAS) „Latvijas dzelzceļš" izrakstīti faktūrrēķini (Nr.2730 un Nr. 2731 (22.04.2004.) par kopējo summu Ls 324,17; Nr.2778 un Nr.2779 (23.04.2004.) par kopējo summu Ls 108,36; Nr.2802 un Nr.2814 (24.04.2004.) par kopējo summu Ls 5,88; Nr.2965 (29.04.2004.) par Ls 20,68; Nr.5802 (29.10.2005.) par Ls 127,47; Nr.5865 (31.10.2005.) par Ls 12,98; Nr.2549 (22.05.2005) par Ls 126,27; Nr.2548 (22.05.2005.) par Ls 11,80; Nr.2588 (24.05.2005.) par Ls 2,36; Nr.7496 (30.11.2004.), Nr.7552 (01.12.2004.) un Nr.7497 (30.11.2004.) kopējo summu Ls 453,20, lēmuma 5.pielikuma 5.ailē norādītie rēķini par kopējo summu Ls 7235,05, Nr.1885 (27.04.2006.) par Ls 1,77, Nr.1837 (25.04.2006.) par Ls 10,03, Nr.1816 (24.04.2006.) par Ls 159,47) par sniegtajiem iekšzemes transporta pakalpojumiem Latvijas Republikas teritorijā. Veicot muitas deklarāciju pārbaudi, VID Zemgales reģionālā iestāde konstatēja, ka ar PVN apliekamajā vērtībā nav iekļautas minētajos rēķinos norādītās izmaksas.

[1.3] Muitas auditā konstatēts, ka SIA „Oldi" grāmatvedības reģistros iegrāmatoti SIA „Liter" izrakstītie rēķini par sniegtajiem dzelzceļa transporta pakalpojumiem maršrutā Terehova-Bigosova. Pārbaudē konstatēts, ka 2005.gada 21.novembra rēķinā Nr.2166 norādītās piegādes izmaksas Ls 7,95 nav iekļautas preces muitas vērtībā, rēķinos Nr.824 (19.05.2005.) un Nr. 1175 (18.07.2005.) norādītās piegādes izmaksas Ls 491,59 ir lielākas nekā preču muitas vērtībā iekļautās izmaksas Ls 482,33, rēķinos Nr. 2493, 2494, 2495, 2496 (26.11.2004.) transporta izdevumi par kopējo summu Ls 1459,37 uzrādīti latos, bet VAD Nr.0207/4-C407823, Nr.0207/4-C407829, Nr.0207/4-C407832 (29.11.2004.) tie deklarēti ASV dolāros.

[1.4] Muitas auditā konstatēts, ka SIA „Oldi" 2006.gada 25.aprīlī, noformējot muitas deklarāciju VAD Nr.0207/6-C604177, pieteica muitas procedūru „izlaišana brīvam apgrozījumam" no Ukrainas uzņēmuma „Dņepropetrovskij metalurgičeskij zavod imeņi Kominterna" ievestajai precei – dzelzs caurules (preces izcelsmes valsts – Ukraina), piemērojot preces kodu 73061011 – citādi dzelzs vai tērauda caurules, caurulītes un dobie profili: - caurules naftas un gāzes cauruļvadiem: —metinātas garenšuvē, kuru ārējais diametrs: —nepārsniedz 168,3 mm. Saskaņā ar pārbaudes materiālos esošo 2007.gada 7.marta Preces identifikācijas atzinumu Nr.12.04-04/14-K SIA „Oldi" deklarētajai precei „tērauda caurules" piemērojams Kombinētās Nomenklatūras (turpmāk – KN) kods 7306 30 77 - citādi dzelzs vai tērauda caurules, caurulītes un dobie profili (piemēram, ar vaļējo šuvi vai metināti, kniedēti vai tamlīdzīgi sastiprināti):-citādas, neleģētā tērauda, metinātas, ar

apaļu šķērsgriezumu:—citādas:—citādas, kuru ārējais diametrs:— nepārsniedz 168,3 mm:——citādas), TARIC kods 80 (-——pārējās:————caurules un caurulītes) un papildkods A999 (visas pārējās uzņēmējsabiedrības). Līdz ar to, konstatēts, ka par SIA „Oldi" ievesto minēto preci no Ukrainas ir maksājams galīgais antidempinga maksājums — 44,1 procenta apmērā no preces muitas vērtības.

[1.5] Ņemot vērā pārbaudē konstatēto un pamatojoties uz Muitas likuma (spēkā līdz 30.04.2004.) 165.panta pirmo daļu, 168.panta pirmās daļas 5.punktu, 176.panta pirmās daļas 1.punktu, otro daļu, 184.panta pirmo un otro daļu, 185.panta pirmo daļu, Padomes 1992.gada 12.oktobra Regulas Nr.2913/92 par Kopienas Muitas Kodeksa izveidi (turpmāk – Muitas kodekss) 4.panta 9., 10. un 14.punktu, 13.pantu, 20.pantu, 29.panta 1.punktu, 32.panta 1.punkta „e" apakšpunktu, 78.panta 2. un 3. punktu, 79.pantu, 201.pantu, 215.panta 1.punktu, 222.panta 1.punkta „a" apakšpunktu, Regulas (EK) Nr.1697/2002 1.panta pirmo un otro daļu, Padomes 1987.gada 23 jūlija Regulu (EEK) Nr.2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, Komisijas 2005.gada 27.oktobra Regulu (EK) Nr. 1719/2005, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr.2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" (redakcijā, kas spēkā līdz 2004.gada 30.aprīlim) 2.panta pirmās daļas 2.punktu, otrās daļas 3.punktu, astoto daļu, 5.panta pirmo daļu, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta otrās daļas 3.punktu, astoto daļu, 5.panta pirmo daļu, 35.panta otro daļu, likuma „Par nodokļiem un nodevām1 23.panta otro daļu, 29.panta otro daļu, 32.panta pirmo un trešo daļu, 33.^{3}panta pirmo daļu, pārejas noteikumu 85.punktu, Muitas likuma (spēkā no 2004.gada 1.maija) 4.panta otro daļu un likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta pirmās daļas 10.punktu, VID Zemgales reģionālā iestāde SIA „Oldi" papildu nomaksai budžetā noteica antidempinga maksājumu Ls 10849,62, t.sk., antidempinga maksājuma pamatparādu Ls 9481,74, nokavējuma naudu antidempinga maksājumam Ls 1367,88, un soda naudu antidempinga maksājumam Ls 4740,87, PVN Ls 4397,87, t.sk., PVN pamatparādu Ls 3378, nokavējuma naudu PVN Ls 819,87, un soda naudu PVN Ls 3378.

[1.6] Tā kā SIA „Oldi" iesniegtajās dzelzceļa pavadzīmes ir norādīta transporta pakalpojuma daļa un pakalpojuma PVN vērtība ir 0 procenti, tad VID Zemgales reģionālā iestāde pamatoti saskaņā ar normatīvajiem aktiem minēto transporta pakalpojumu iekļāva importa darījumu vērtībā un, piemērojot PVN 18 procentu likmi, veica ar PVN apliekamās bāzes koriģēšanu un papildu nomaksai budžetā noteica PVN Ls 82,64.

[1.7] Tā kā SIA „Oldi", noformējot 54 gab. vienotos administratīvos dokumentus, nav korekti iekļāvusi visus valsts akciju sabiedrības „Latvijas Dzelzceļš" un SIA „Liter" pakalpojumus ar PVN apliekamajā bāzē, tad pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta astotajā daļā noteikto, VID Zemgales reģionālā iestāde pamatoti veica ar PVN 18 procentu apliekamās bāzes korekciju un PVN pārrēķinu.

[1.8] VID Zemgales reģionālās iestādes Muitas pārvaldes Muitas tarifu un maksājumu piemērošanas daļas Preču klasifikācijas sektora eksperti pēc dokumentu pārbaudes pamatoti noteica, ka SIA „Oldi" importētās tērauda caurules saskaņā ar ES KN Harmonizētās preču aprakstīšanas un kodēšanas sistēmas skaidrojumiem atbilst KN 73063077 (TARIC kods 73063077 80, TARIC papildkods A999) kodam. Līdz ar to VID Zemgales reģionālā iestāde pamatoti secināja, SIA „Oldi" importētai precei – tērauda caurules ar apaļu šķērsgriezumu ir jāpiemēro cits TARIC kods un galīgais antidempinga maksājums.

[1.9] VID Zemgales reģionālā iestāde konstatēja, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta piekto daļu SIA „Oldi" izdarītie pārkāpumi nav uzskatāmi par atkārtotiem. Konstatēts, ka SIA „Oldi" ir samazinājusi budžetā iemaksājamo nodokļu apmēru vairāk kā par 15% no deklarējamās summas. Līdz ar to VID Zemgales reģionālā iestāde pamatoti aprēķināja nokavējuma naudu par laikā nenomaksātajiem nodokļiem un soda naudu.

[2] 2007.gada 19.septembrī Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc SIA „Oldi" pieteikuma par 2007.gada 25.jūlija lēmuma atcelšanu.

Pieteikums ir pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] VID nav ņēmis vērā faktu, ka VAS „Latvijas dzelzceļš" faktūrrēķinus par sniegtajiem iekšzemes transporta pakalpojumiem Latvijas Republikas teritorijā, kuros norādīta PVN likme 0 procenti, izrakstījusi pēc preču izlaišanas brīvam apgrozījumam.

Tā kā minētie VAS „Latvijas dzelzceļš" faktūrrēķini SIA „Oldi" tikuši izrakstīti pēc preču izlaišanas brīvām apgrozījumam, tad, lai šajos faktūrrēķinos norādītās summas ietvertu ar PVN apliekamajā bāzē un, lai tas atspoguļotos VAD ir nepieciešams veikt noformēto VAD labošanu. VID lēmumā nav precīzi norādīts kādos VAD un kādas ar PVN apliekamās summas ir iekļaujamas. Tāpat arī nav norādīts tiesiskais pamatojums, ar kuru adresātam būtu uzlikts pienākums veikt šādu VAD labošanu ikreiz, kad tiktu noformēta preču izlaišana brīvam apgrozījumam.

[2.2] No Ministru Kabineta 2003.gada 4.marta noteikumu Nr.101 „Preču muitas vērtības noteikšanas kārtība" (turpmāk tekstā – MK noteikumi Nr.101) 73.1.apakšpunkta kopsakarā ar 73.3.apakšpunktu izriet, ka tajos gadījumos, kad importētājs iesniedza dokumentus muitas iestādē, tostarp dokumentus, kas apliecina transporta izmaksas līdz ievešanas vietai, muitas darbinieki varēja un tiem vajadzēja veikt transportēšanas izmaksu aprēķinus līdz galapunktam pamatojoties uz 73.1.apakšpunktā ietverto proporcionalitātes principa.

[2.3] VID interpretē tiesību normas, kas reglamentē PVN piemērošanas kārtību, pretēji to jēgai un mērķim. No likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 7.panta pirmās daļas 2.punkta izriet, ka PVN likme 0 procenti ir piemērojama pakalpojumiem, kas saistīti ar pakalpojumiem brīvajā zonā un muitas noliktavā, ar nosacījumu, ka sniegtie pakalpojumi tieši saistīti ar tādām

precēm, kuras pakalpojuma sniegšanas brīdī nav izlaistas brīvam apgrozījumam. Tātad šī norma paredz divus priekšnoteikumus:

- preces nav izlaistas brīvam apgrozījumam jeb preces ir ārpuskopienas preces un,

- pakalpojumam ir jābūt tieši saistītam ar ārpuskopienas precēm.

SIA „Oldi" importētās preces pamatā tiek piegādātas ar dzelzceļa transportu. Praksē preču muitošanas process jeb preču izlaišana brīvam apgrozījumam norit divos galvenos etapos:

- preču nogādāšana līdz vietai, kurā importētās preces tiek uzrādītas muitas iestādei;

- preču nogādāšana līdz SIA „Oldi" jeb vietai, kas norādīta dzelzceļa transporta pavaddokumentos.

SIA „Oldi" nevar piekrist VID lēmumā paustajam viedoklim, ka, noformējot preču izlaišanu brīvam apgrozījumam (importu), SIA „Oldi" bija pienākums ar nodokli apliekamajā bāzē ietvert arī tās summas par sniegtajiem transporta pakalpojumiem, kuri faktiski sniegti pēc šo preču izlaišanas brīvam apgrozījumam, t.i., pēc importa procedūras noformēšanas.

Turklāt, lai nošķirtu šos divus lielumus, ar VID 2004.gada 20. septembra rīkojumu Nr.1482, tika izdarīti grozījumi, ar kuriem tika ieviests Muitas maksājumu kods Nr.51, kas apzīmē PVN par preču transporta pakalpojuma vērtību no ES robežas līdz preču saņēmējam. Līdz ar to redzams, ka laika posmā no 2004.gada 1.maija līdz 2004.gada 20.septembrim nepastāvēja kārtība, kas reglamentētu jautājumu kā, noformējot VAD, palielināt ar PVN apliekamo bāzi par summu, ko veido preču transportēšanas pakalpojumu vērtība no ES ārējās robežas līdz pirmajam ceļamērķim. Tātad VID līdz 2004.gada septembra mēnesim nebija skaidrs kā piemērojamas attiecīgās likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" tiesību normas.

[2.4] SIA „Oldi" nepiekrīt VID secinājumiem, ka preces tikušas importētas ar nepareizu KN TARIC kodu.

No Preces identifikācijas atzinuma nav skaidrs, tieši kādēļ SIA „Oldi" importētās caurules nevar izmantot kā gāzes maģistrālās caurules.

Muitas iestādēm preču importēšanas brīdī par importējamajām precēm bija pieejama identisks informācijas apjoms (pēc kvalitātes un kvantitātes) tam, kāds ticis pārbaudīts atzinumu sniegšanai. Turklāt importēšanas brīdī muitas iestādei tika iesniegts iesniegums, kurā izteikts lūgums pieņemt preces ar citādu KN kodu nekā norādīts dzelzceļa pavaddokumentos. Muitas iestādes pretēji Muitas kodeksā un muitas praksē ietvertajam principam neveica muitas fiziskās kontroles pasākumus. Tas norāda uz to, ka laika periodā, kad preces tika importētas, muitas iestāde atzina, ka preces klasificētas pareizi.

SIA „Oldi" rīcībā ir 2006.gada 4.oktobra VID Galvenās muitas pārvaldes (turpmāk tekstā – GMP) vēstule Nr. 16.27.3/26071 „Par cauruļu klasificēšanu saskaņā ar Kombinēto nomenklatūru", kurā VID GMP sniedz skaidrojumus par cauruļu klasificēšanu saskaņā ar KN. Tā nosūtīta VID Rīgas muitas reģionālajai iestādei un visām pārējām VID GMP padotības iestādēm, tostarp arī VID Kurzemes reģionālās iestādes Muitas pārvaldei. Šāda sarakste netieši norāda, ka

laikā no 2004.gada 1.maija līdz 2006.gada 18.septembrim Muitas iestādēm kopumā, jautājumā par preču apakšpozīcijas 7306 10 interpretāciju un tajā ietveramajām precēm, bijis vienots viedoklis ar tērauda cauruļu importētājiem. Citādi nevar izskaidrot faktu, ka muitas audits sakarā ar tērauda cauruļu importu, skar lielāko daļu šo preču importētāju, turklāt tas tiek sākts tikai 2006.gada nogalē.

[2.5] SIA „Oldi" ieskatā VID nepareizi interpretē un piemēro Muitas kodeksa 72.panta pirmās daļas noteikumus. 72.pantā ietvertās tiesību normas mērķi un jēgu atklāj šīs normas atrašanās vieta tiesību aktā, proti, šī norma ir iekļauta Muitas Kodeksa IV sadaļas „Preču muitošanas vai izmantošanas režīms" 2.nodaļas „Muitas procedūras" 1.iedaļas „Preču nodošana kādā muitas procedūrā" „A" apakšnodaļā „Rakstītās deklarācijas". Šie noteikumi reglamentē preču muitošanas parasto kārtību, nosakot tiesības un pienākumus preču muitošanas brīdī.

Attiecībā uz pēcmuitošanas pārbaudi, kas atbilst lietas faktiskajiem apstākļiem ir piemērojama Muita kodeksa IV sadaļas 2.nodaļās 1.iedaļas „C" apakšnodaļa „Deklarāciju pēcmuitošanas pārbaude". Šīs apakšiedaļas 78.pants nosaka to, kādā apjomā un kā veicama muitas kontrole precēm, kas jau tikušas atlaistas. VID, veicot pēcmuitošanas pārbaudi precēm, kas no muitas puses agrāk tikušas atlaistas, veicis šādu pārbaudi bez pienācīgas rūpības. VID nav veicis nekādas pārbaudes attiecībā uz tirdzniecības darbībām, kuras sekojušas pēc strīdīgo preču ievešanas.

[2.6] SIA „Oldi", iepazīstoties ar administratīvajā lietā esošajiem materiāliem, tajos nekonstatēja dokumentu, ar kuru VID Zemgales reģionālajai iestādei būtu piešķirta kompetence veikt muitas auditu SIA „Oldi".

[3] Savā paskaidrojumā atbildētāja pieteikumu neatzīst un papildus 2007.gada 25.jūlija lēmumā minētajam min šādus argumentus.

SIA „Oldi", noformējot VAD IM4, izlaida preci brīvam apgrozījumam, deklarējot piegādes noteikumus DAF (Incoterms 2000), kuru nosacījumi paredz, ka pārdevējs sedz visus izdevumus par preču piegādi līdz norādītās valsts robežai. VAS „Latvijas Dzelzceļš" ir izrakstījusi faktūrrēķinus par sniegtajiem transporta pakalpojumiem. VID Zemgales reģionālā iestāde konstatēja, ka ar PVN apliekamajā vērtībā nav iekļautas VAS „Latvijas Dzelzceļš" rēķinos norādītās izmaksas. VAS „Latvijas Dzelzceļš" izrakstītajos rēķinos nav atsevišķi izdalīta ar PVN 18 procentu likmi apliekamā transporta pakalpojuma daļa no Latvijas Republikas robežas līdz transporta pavadzīmē norādītajam galapunktam.

SIA „Oldi" grāmatvedībā atrodas bankas apmaksas dokumenti par VAS „Latvijas Dzelzceļš" sniegtajiem pakalpojumiem, kas izrakstīti ar PVN 0 procentu likmi un kas nav iekļauti muitas deklarācijās pie nodokļa aprēķina, kā to nosaka likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta astotā daļa. Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta otrās daļas 3.punktu preču imports ir ar pievienotās vērtības nodokli apliekams darījums. Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 7.panta pirmās daļas 2.punktu PVN 0 procentu likmi piemēro pakalpojumiem, kas saistīti ar preču importu un tranzīta

pārvadājumiem un pakalpojumiem brīvajā zonā un muitas noliktavā, kas tieši saistīti ar precēm, kuras ievestas Eiropas Savienības teritorijā no trešajām valstīm un trešajām teritorijām un nav izlaistas brīvam apgrozījumam (ieskaitot transporta, ekspedīcijas, preču uzglabāšanas, ekspertīzes un šķirošanas pakalpojumus). Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta astotajā daļā ir noteikts, ka preču importa darījumos ar nodokli apliekamajā vērtībā iekļauj importēto preču muitas vērtību, preču transporta pakalpojumu vērtību no Eiropas Savienības robežas līdz preču saņēmējam (vai preču pārvadājuma pavaddokumentos norādītajai pirmajai preču pārkraušanas vietai Latvijas Republikas muitas teritorijā), aprēķināto muitas nodokli, aprēķināto akcīzes nodokli, citus aprēķinātos nodokļus un nodevas, ja to paredz konkrētie normatīvie akti, izņemot pievienotās vērtības nodokli, kā arī iekļauj šā likuma 7.panta pirmās daļas 2.punktā minēto pakalpojumu vērtību, ja tā nav iekļauta muitas vērtībā.

Ņemot vērā minēto un apstākli, ka SIA „Oldi" neiekļāva VAS „Latvijas Dzelzceļš" piegādes pakalpojumus ar PVN apliekamajā bāzē un nesamaksāja PVN pilnā apjomā, VID saskaņā ar normatīvajiem aktiem minēto transporta pakalpojumu iekļāva importa darījumu vērtībā un, piemērojot PVN 18% likmi, veica ar PVN apliekamās bāzes koriģēšanu un papildu nomaksai budžetā noteica PVN Ls 3378.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvis pieteikumā ietverto prasījumu uzturēja un pamatoja ar tajā minētajiem argumentiem, papildus norādot, ka

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē prasījumu neatzina, pamatojot to ar 2007.gada 25.jūlija lēmumā un paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir daļēji pamatots un apmierināms.

[7] Tiesas ieskatā vispirms ir jāizvērtē pieteicējas arguments par to, ka VID Zemgales reģionālās iestādes kompetencē nebija veikt muitas auditu SIA „Oldi".

Tiesa konstatē, ka audita uzsākšanas un veikšanas brīdī likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 10.panta pirmās daļas 2.punkts noteica, ka visām VID amatpersonām, pildot dienesta pienākumus nodokļu administrēšanā, ir tiesības izdarīt nodokļu aprēķinu un nodokļu maksājumu revīziju (auditu). Savukārt likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 5.panta otrās daļas 7.punkts paredzēja, ka Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes direktors pilnvaro Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes amatpersonas pieņemt lēmumus par nodokļu maksājumu revīzijas (audita) rezultātā budžetā papildus ieskaitāmo maksājumu noteikšanu. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir skaidrojis, ka no šīm normām pietiekami skaidri izriet, ka nodokļu maksājumu revīziju (auditu) parasti veic VID attiecīgā teritoriālā nodaļa *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 207.gada*

7.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-352/2007 16.punktu). Tātad atbilstoši tiesību normām VID Zemgales reģionālās iestādes kompetencē bija nodokļu maksājumu revīzijas (audita) veikšana.

Tiesa konstatē, ka 2007.gada 13.marta lēmumā norādīts, ka 2006.gada 11.decembrī VID Zemgales reģionālā iestādes Muitas pārvalde pieņēma lēmumu Nr.12.01-14/2276 par muitas audita sākšanu SIA „Oldi" *(lietas 64.lapa)*.

Ņemot vēra minēto tiesa secina, ka atbilstoši tiesību normām VID Zemgales reģionālās iestādes kompetencē bija nodokļu maksājumu revīzijas (audita) veikšana un bija arī pieņemts konkrēts lēmums par audita sākšanu SIA „Oldi". Līdz ar to tiesa atzīst, ka VID Zemgales reģionālās iestāde nav pārkāpusi savas kompetences robežas.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai VID ar 2007.gada 25.jūlija lēmumu pamatoti ir noteicis papildu nomaksai budžetā PVN Ls 4197,87 un soda naudu Ls 3378,00.

[8.1] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka VAS „Latvijas Dzelzceļš" un SIA „Liter" sniedza SIA „Oldi" transporta pakalpojumus, pārvadājot preces no Latvijas Republikas robežas līdz Latvijas Republikas muitas iestādei un no muitas iestādes līdz galamērķim. Tāpat lietā nav strīda, ka izrakstītajos rēķinos nav atsevišķi norādīta maksājamā summa par preču pārvadāšanu no Latvijas Republikas robežas līdz Latvijas Republikas muitas iestādei un no muitas iestādes līdz galamērķim. Tiesa konstatē, ka nav strīda arī par to, ka attiecīgajos rēķinos ir norādīts, ka PVN likme ir 0 procenti.

[8.2] Preču ievešanas laikā likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta otrās daļas 3.punkts noteica, ka preču imports ir ar pievienotās vērtības nodokli apliekams darījums. Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta astotā daļa līdz 2004.gada 1.maijam noteica, ka preču importa darījumos ar nodokli apliekamā vērtība ir importējamo preču muitas vērtība, kā arī muitas nodoklis, dabas resursu nodoklis, akcīzes nodoklis, citi nodokļi un nodevas, ja to paredz konkrētie normatīvie akti, izņemot pievienotās vērtības nodokli. Savukārt šī likuma 7.panta pirmās daļas otrais punkts noteica, ka PVN 0 procentu likme tiek piemērota pakalpojumiem brīvajā zonā un muitas noliktavā, kas tieši saistīti ar ārvalstu precēm (ieskaitot transporta ekspedīcijas, preču uzglabāšanas, iekraušanas, izkraušanas, ekspertīzes un šķirošanas pakalpojumus).

Savukārt Muitas likuma, kas bija spēkā līdz 2004.gada 1.maijam, 168.panta pirmās daļas 5.punkts paredzēja, ka, nosakot preču muitas vērtību, pie faktiski samaksātās cenas jāpieskaita izdevumi par ievedamo preču nogādāšanu līdz Latvijas Republikas muitas robežai, savukārt Muitas likuma 169.pants paredzēja, ka muitas vērtībā netiek iekļauti izdevumi par preču pārvadāšanu Latvijas Republikas muitas teritorijā, kuri ir atsevišķi jāuzrāda faktiski samaksātajā cenā.

[8.3] No 2004.gada 1.maija likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 2.panta astotā daļa noteic, ka preču importa darījumos ar nodokli apliekamajā vērtībā iekļauj importēto preču muitas vērtību, preču transporta pakalpojumu

vērtību no Eiropas Savienības robežas līdz preču saņēmējam (vai preču pārvadājuma pavaddokumentos norādītajai pirmajai preču pārkraušanas vietai Latvijas Republikas muitas teritorijā), aprēķināto muitas nodokli, aprēķināto akcīzes nodokli, citus aprēķinātos nodokļus un nodevas, ja to paredz konkrētie normatīvie akti, izņemot pievienotās vērtības nodokli, kā arī iekļauj šā likuma 7.panta pirmās daļas 2.punktā minēto pakalpojumu vērtību, ja tā nav iekļauta muitas vērtībā. Savukārt saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 7.panta pirmās daļas 2.punktu PVN 0 procentu likmi piemēro pakalpojumiem, kas saistīti ar preču importu un tranzīta pārvadājumiem un pakalpojumiem brīvajā zonā un muitas noliktavā, kas tieši saistīti ar precēm, kuras ievestas Eiropas Savienības teritorijā no trešajām valstīm un trešajām teritorijām un nav izlaistas brīvam apgrozījumam (ieskaitot transporta, ekspedīcijas, preču uzglabāšanas, ekspertīzes un šķirošanas pakalpojumus).

No 2004.gada 1.maija Latvijas teritorijā ir jāpiemēro Muitas kodekss. Muitas kodeksa 32.panta pirmās daļas „e" punkta „i" apakšpunkts paredz, ka, nosakot muitas vērtību, cenai, kas faktiski samaksāta vai maksājama par ievestajām precēm, ir jāpieskaita ievesto preču pārvadāšanas izmaksas, kas saistītas ar ievesto preču nogādāšanu vietā, kur tās pirmo reizi ievestas Kopienas muitas teritorijā. Savukārt atbilstoši Muitas kodeksa 33.panta pirmās daļas „a" punktam muitas vērtībā nav iekļaujamas summas, kas faktiski samaksāta vai maksājama izmaksas par preču pārvadāšanu pēc to nogādāšanas vietā, kur tās pirmo reizi nonāk Kopienas muitas teritorijā, ja tās ir uzrādītas atsevišķi no cenas.

Savukārt Regulas (EEK) Nr.2454/93 163.panta pirmās daļas „c punkts noteic, ka piemērojot Muitas kodeksa 32.panta pirmās daļas „e" punktu un 33.panta „a" punktu, vieta, kur preces nonāk Kopienas muitas teritorijā, attiecībā uz precēm, ko pārvadā pa dzelzceļu, iekšējiem ūdeņiem vai autoceļiem ir vieta, kur atrodas pirmā muitas iestāde.

[8.4] Tātad var secināt, ka preču ievešanas un deklarēšanas laikā spēkā esošās tiesību normas noteica, ka preču imports ir ar PVN apliekams darījums un preču importa darījumos ar nodokli apliekamajā vērtībā iekļauj importēto preču muitas vērtību. Atbilstoši attiecīgajā laikā spēkā esošajām tiesību normām preču muitas vērtībā bija ieskaitāmi izdevumi par ievedamo preču nogādāšanu līdz Latvijas Republikas (Eiropas Savienības) muitas robežai. Muitas vērtībā nebija iekļaujami izdevumi par preču pārvadāšanu Latvijas Republikas muitas teritorijā vai par preču pārvadāšanu pēc to nogādāšanas vietā, kur tās pirmo reizi nonāk Kopienas muitas teritorijā, taču tikai tad, ja šīs summas ir atsevišķi norādītas.

Līdz ar to tiesa secina, ka izdevumi par preču pārvadāšanu Latvijas Republikas vai attiecīgi Eiropas Kopienas muitas teritorijā, ja šīs summas nav atsevišķi norādītas, ir ieskaitāmi muitas vērtībā un šādā gadījumā tiem nebija piemērojams likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 7.panta pirmās daļas 2.punkts. Līdz ar to šādiem izdevumiem saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 5.panta pirmo daļu bija jāpiemēro PVN likme 18 procentu apmērā.

[8.5] Tiesa konstatē, ka pieteicēja nenoliedz, ka 2007.gada 25.jūlija lēmumā minētie rēķini attiecas gan uz preču nogādāšanu līdz Latvijas Republikas (Eiropas Savienības) muitas teritorijai, gan preču pārvadāšanu jau muitas teritorijā. Tāpat pieteicēja nenoliedz, ka šajos rēķinos nav nodalītas maksājamās summas atkarībā no teritorijas, kur tiek veikti pārvadājumi. Tāpat pieteicēja neapstrīd to, ka šajos rēķinos piemērota PVN likme 0 procenti. Pieteicēja norāda, ka tā nevar būt atbildīga par to, ka pārvadātājs nepareizi noformējis rēķinu, kā arī norāda, ka VID varēja un tam vajadzēja veikt transportēšanas izmaksu aprēķinus līdz galapunktam, pamatojoties uz MK noteikumu Nr.101 73.1.apakšpunktā ietverto proporcionalitātes principu.

[8.5.1] Tiesas ieskatā nav nozīmes tam, ka rēķinus, kuros izdevumi par preču pārvadāšanu muitas teritorijā un ārpus tās nebija nodalīti atsevišķi, izrakstīja pārvadātājs. Pārvadātāji nav atbildīgi par muitas vērtības noteikšanu un līdz ar to arī par PVN nomaksu. Turklāt pieteicējai bija iespēja lūgt pārvadātājiem anulēt izrakstītos rēķinus un noformēt tos atbilstoši. Tāpat pieteicējai bija iespēja saskaņā ar Muitas kodeksa 78.panta pirmo daļu lūgt izdarīt labojumus muitas deklarācijā.

[8.5.2] MK noteikumu Nr.101 (kas bija spēkā līdz 2004.gada 1.maijam) 73.1.apakšpunkts paredzēja, ka saskaņā ar Muitas likuma 168.panta pirmās daļas 5.punktā un 169.panta 1.punktā noteikto kārtību preču transportēšanas izdevumus nosaka šādi: ja preces transportē tālāk par attiecīgo ievešanas vietu, nemainot transporta veidu, transportēšanas izdevumus var aprēķināt proporcionāli attālumam, kas tiek veikts ārpus Latvijas Republikas līdz ievešanas vietai un no ievešanas vietas līdz preču nogādāšanas galapunktam Latvijas Republikas muitas teritorijā. Taču šajā apakšpunktā bija arī norādīts, ka minēto transportēšanas izdevumu proporcionālo sadalījumu var izdarīt tikai tad, ja muitas iestādē iesniegti dokumentāri pierādījumi, kas pamato ārpus Latvijas Republikas un Latvijas Republikas muitas teritorijā atsevišķi radušos transportēšanas izdevumus.

Regulas (EEK) Nr.2454/93 164.panta „a" punkts noteic, ka, piemērojot kodeksa 32.panta pirmās daļas „e" punktu un 33.panta „a" punktu, ja preces pārved ar vienu un to pašu transporta veidu uz vietu, kas atrodas tālāk par vietu, kur preces nonāk Kopienas muitas teritorijā, tad pārvadāšanas izmaksas aprēķina proporcionāli attālumam, kas veikts Kopienas muitas teritorijā un ārpus tās, ja vien muitas dienestiem netiek pierādīts, kādas izmaksas būtu radušās saskaņā ar vispārēju obligāto kravas pārvadāšanas likmju plānu preču pārvešanā uz vietu, kur tās nonāk Kopienas muitas teritorijā. Taču atbilstoši Muitas kodeksa 33.panta pirmās daļas „a" punktam muitas vērtībā nav iekļaujama summa, kas faktiski samaksāta vai maksājama izmaksas par preču pārvadāšanu pēc to nogādāšanas vietā, kur tās pirmo reizi nonāk Kopienas muitas teritorijā tikai tad, ja tās ir uzrādītas atsevišķi no cenas. Līdz ar to tiesa secina, ka tas bija pieteicēja pienākums proporcionāli attālumam sadalīt un norādīt, kādas ir pārvadāšanas izmaksas muitas teritorijā un ārpus tās.

Taču no lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja neiesniedza muitas iestādē ne dokumentārus pierādījumus, kas ļautu veikt transportēšanas izdevumu

proporcionālo sadalījumu, ne arī norādīja izmaksu proporcionālo sadalījumu atbilstoši attālumam.

[8.5.3] Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka atbildētāja pamatoti ar 2007.gada 25.jūlija lēmumu noteica papildu nomaksai budžetā PVN Ls 4197,87 un soda naudu Ls 3378,00.

[9] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, kāds KN kods jāpiemēro tērauda caurulēm, kas deklarētas ar VAD IM4 Nr.0207/6-604177 (24.04.2006.). Pieteicēja šīs caurules deklarējusi ar KN kodu 7306101100. Savukārt atbildētāja 2007.gada 25.jūlija lēmumā norādījusi, ka šīm caurulēm piemērojams KN kods 73063077 un TARIC papildkods 80.

[9.1] Tiesa konstatē, ka 2007.gada 25.jūlija lēmumā kā pamatojums tam, ka tērauda caurulēm, kas deklarētas ar VAD IM4 Nr.0207/6-604177 (24.04.2006.), piemērojams KN kods, norādīts, ka tas konstatēts preces identifikācijas atzinumā Nr.12.04.-04/14-K *(lietas 13.-23.lapa)*. Savukārt preces identifikācijas atzinumā Nr.12.04.-04/14-K norādīts, ka tas sastādīts, veicot šādu dokumentu pārbaudi: muitas deklarācijas VAD IM4 Nr.0207/6-602334 (09.03.2006.), kurā precēm deklarēti Eiropas Savienības kombinētās nomenklatūras (turpmāk – ESKN) un TARIC kods 7304599300 un VAD IM4 Nr.0207/6-604177 (24.04.2006.), kurā precēm deklarēti ESKN un TARIC kods 7306101100, dzelzceļa pavadzīmes preču vagoniem Nr.65489510 (28.02.2006.) un Nr.64618887 (14.04.2006.), preces rēķini Nr.IR-05 (01.03.2006.), Nr.1192 (26.02.2006.), Nr.IR-15 (12.04.2006.) un Nr.0409/5 (13.04.2006.), iepakojuma lapas preču vagonam Nr.65489510 Nr.b/n (26.02.2006.) un preču vagonam Nr.64618887 Nr.b/n (13.04.2006.), preču kvalitātes sertifikāti Nr.191 (24.02.2006.) un Nr.1297 (13.04.2006.), preces specifikācija Nr.2-DF (11.03.2006.), eksportējošās valsts muitas deklarācija Nr.110000002/6/307948 (13.04.2006.) *(lietas 110.-111.lapa)*.

[9.2] Tiesa konstatē, ka muitas deklarācija VAD IM4 Nr.0207/6-602334 (09.03.2006.), dzelzceļa pavadzīme preču vagonam Nr.65489510 (28.02.2006.), preces rēķini Nr.IR-05 (01.03.2006.) un Nr.1192 (26.02.2006.), iepakojuma lapa preču vagonam Nr.65489510 Nr.b/n (26.02.2006.) un preču kvalitātes sertifikāts Nr.191 (24.02.2006.) attiecas uz tērauda caurulēm, kas deklarētas ar VAD IM4 Nr.0207/6-602334 (09.03.2006.). Lietā nav strīda par KN kodu, kas jāpiemēro šīm caurulēm, tāpēc tiesa neanalizēs atzinumā minētos dokumentus, kas attiecas uz šīm caurulēm.

[9.3] Tiesa konstatē, ka muitas deklarācijā VAD IM4 Nr.0207/6-604177 (24.04.2006.) norādīts, ka prece ir dzelzs caurules, nepārsniedz 168,3 mm, preces kods ir 73061011 00 *(lietas 113.lapa)*. Dzelzceļa pavadzīmē preču vagonam Nr.64618887 (14.04.2006.) minēts, ka prece ir tērauda caurules, elektormetinātas, ar apaļu šķērsgriezumu (трубы стальные электросварные круглого сечения), kods 730630 *(lietas 127.-128.lapa)*. Preces rēķinā Nr.IR-15 (12.04.2006.) teikts, ka preces ir elektrometinātas tērauda caurules naftas un gāzes cauruļvadiem (electric-welded steel pipes for oil-and-gas pipelines), EN10255, kods 7306101100 *(lietas 116.lapa)*. Savukārt preces rēķinā Nr.0409/5 (13.04.2006.) norādīts, ka prece ir tērauda caurules, elektrometinātas, naftas un

gāzes cauruļvadiem (трубы стальные электросварные для нефтегазопроводов), EN 10255 *(lietas 117.lapa)*. Iepakojuma lapā preču vagonam Nr.64618887 Nr.b/n (13.04.2006.) teikts, ka prece ir tērauda caurules, metinātas, naftas un gāzes cauruļvadiem (трубы стальные сварные для нефтегазопроводов), kods 7306101100 *(lietas 121.lapa)*. Preču kvalitātes sertifikātā Nr.1297 (13.04.2006.) minēts, ka prece ir tērauda caurules, elektrometinātas, naftas un gāzes cauruļvadiem (трубы стальные электросварные для нефтегазопроводов), EN 10255 *(lietas 119.lapa)*. Preces specifikācijā Nr.2-DF (11.03.2006.) norādīts, ka prece ir elektrometinātas tērauda caurules naftas un gāzes cauruļvadiem (electric-welded steel pipes for oil-and-gas pipelines, трубы стальные электросварные для нефтегазопроводов), EN10255 *(lietas 122.lapa)*. Eksportējošās valsts muitas deklarācijā Nr.110000002/6/307948 (13.04.2006.) teikts, ka prece ir tērauda caurules, elektrometinātas, naftas un gāzes cauruļvadiem (труби сталеві електрозварні для нафто-та газопроводів), EN 10255, kods 7306101100 *(lietas 125.lapa)*.

Tātad visos atzinumā minētajos dokumentos, izņemot vienu, norādīts, ka ar VAD IM4 Nr.0207/6-604177 (24.04.2006.) deklarētās caurules ir vai nu tērauda caurules naftas un gāzes cauruļvadiem var arī tām piemērojams KN kods 7306101100 Tikai dzelzceļa pavadzīmē preču vagonam Nr.64618887 (14.04.2006.) minēts, ka precei piemērojams kods 730630. Taču lietā ir VID iesniegta BAT „KOMIHMET" 2006.gada 17.aprīļa vēstule Nr.427/4, kur norādīts, ka, noformējot dzelzceļa pavadzīmi preču vagonam Nr.64618887, bija norādīts nepareizs preces kods. Par pareizu būtu jāuzskata kods 7306101100 *(lietas 118.lapa)*. Šis dokuments atzinumā nav vērtēts.

Preces identifikācijas atzinumā Nr.12.04.-04/14-K nav paskaidrots, kāpēc VID, izvērtējot šos dokumentus, nonāca pie secinājuma, ka ar VAD IM4 Nr.0207/6-604177 (24.04.2006.) deklarētajām tērauda caurulēm jāpiemēro KN kods 73063077 un TARIC papildkods 80. Arī 2007.gada 13.marta lēmumā, 2007.gada 24.maija lēmumā un 2007.gada 25.jūlija lēmumā nav šādu paskaidrojumu. Šajos lēmumos ir ietverta tikai atsauce uz preces identifikācijas atzinumu un minētas tiesību normas, kas vispārīgi regulē preču klasificēšanu.

[9.4] Viens no administratīva procesa principiem ir pamatojuma princips, atbilstoši kuram iestādei ir pienākums norādīt administratīvā akta pamatojumu. Šis princips ir nostiprināts arī Administratīvā procesa likuma 67.pantā, jo saskaņā ar šo pantu administratīvajā aktā ir jānorāda faktu konstatējums, administratīvā akta pamatojums, atsevišķs piemēroto tiesību normu uzskaitījums. Pienācīga pamatojuma nenorādīšana administratīvajā aktā ir atzīstama par procesuālu pārkāpumu. Pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, kura dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Tas izvērtējams katrā konkrētajā gadījumā. Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā

administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts, 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu *(Sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novemba sprieduma lietā Nr. SKA-432 10.punktu).*

Tiesas ieskatā šajā gadījumā no administratīva akta pamatojuma nav saprotams, kāpēc VID uzskata, ka ar VAD IM4 Nr.0207/6-604177 (24.04.2006.) deklarētajām tērauda caurulēm jāpiemēro KN kods 73063077 un TARIC papildkods 80. Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicēja no 2007.gada 25.jūlija lēmuma pamatojuma nevarēja saprast, kāpēc VID noteicis, ka tērauda caurulēm ir jāpiemēro cits KN kods. Tāpat tiesa atzīst, ka arī tiesa, pārbaudot 2007.gada 25.jūlija lēmuma pamatojumu, nevar secināt, ka pamatojums attaisnotu to, ka VID noteicis, ka tērauda caurulēm ir jāpiemēro cits KN kods. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka VID 2007.gada 25.jūlija lēmumā nav iekļāvis pienācīgu pamatojumu attiecībā uz KN kodu noteikšanu, tādējādi pieļaujot būtisku procesuālu pārkāpumu.

Tā kā VID ir pieļāvis būtisku procesuālu pārkāpumu uz attiecīga KN kodu noteikšanu, tad tiesa atzīst, ka 2007.gada 25.jūlija lēmums ir prettiesisks daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto antidempinga maksājumu Ls 10849,62 un soda naudu Ls 4740,87.

[10] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka 2007.gada 25.jūlija lēmums daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto PVN Ls 4197,87 un soda naudu Ls 3378,00 ir tiesisks, bet daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto antidempinga maksājumu Ls 10849,62 un soda naudu Ls 4740,87 – prettiesisks un atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt Latvijas-Ukrainas-Krievijas kopuzņēmuma sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Oldi" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 25.jūlija lēmuma Nr.19/28471 atcelšanu daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto antidempinga maksājumu Ls 10849,62 un soda naudu Ls 4740,87.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2007.gada 25.jūlija lēmumu Nr.19/28471 daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto antidempinga maksājumu Ls 10849,62 un soda naudu Ls 4740,87 no lēmuma pieņemšanas dienas.

Noraidīt Latvijas-Ukrainas-Krievijas kopuzņēmuma sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Oldi" pieteikumu pārējā daļā.

Piedzīt no atbildētājas – Latvijas Republikas - par labu Latvijas-Ukrainas-Krievijas kopuzņēmumam sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Oldi” samaksāto valsts nodevu Ls 10,- (desmit latu) apmērā.

Tiesas spriedumu 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 28.decembrī

Tiesnese (para ksts) L.Andersone

N

ORAKSTS PAREIZS

Tiesnese _____ L.Andersone

Administratīvā rajona tiesa

Rīgā, 2009.gada 28.decembrī